

# MAGYAR CIGÁNYZENÉSZEK LAPJA

A MAGYAR CIGÁNYZENÉSZEK ORSZ. EGYESÜLETE HIVATALOS SZAKKÖZLÖNYE

Szerkesztőség és Kiadóhivatal:

**BUDAPEST,**

**VIII. Kálvária-tér 18.**

Telefon: József 105—81.

Szerkeszti: a Sajtóbizottság

**Megjelenik minden hó 1-én.**

Laptuladonos:

**Magyar Cigányzenészek  
Országos Egyesülete.**

## Aktualitások.



Vidéki csoportjaink közül páran azzal a kéréssel fordultak a központhoz, hogy a központ tájékoztassa a vidéki csoportokat az egyesület ügyei felől, mert a vidék nagyon keveset tud az egyesület állapotáról, működéséről stb. Ha a folyó évi február 8-iki lapunkban a január 11-iki központi választmányi ülésről szóló jegyzőkönyvet figyelmesen átolvassák, abból mindenki értesülhet az egyesületben törtétekről, de annak dacára főbb vonásokban ismét ismertetjük a kívánságoknak megfelelően az egyesület helyzetét és a jelenben aktuális ügyeket. Elsősorban a működési engedélyek állásáról akarjuk tájékoztatni tagjainkat. A működési engedélyek ma már az egész ország területén életbe vannak léptetve. Az életbe léptetés nem történt egészen egységesen az ország egész területén. Vidéken igen sok helyen, különösen a kisebb városokban és a nagyközségekben az életbe léptetés már a múlt év őszén megtörtént, míg több nagyobb városban csak januárban hajtották a rendőrhatalóság végre a rendeletet. Budapesten a szigorú életbeléptetés februárban történt. Hallottunk hangokat, amelyek a budapesti cigányságot kvázi megvádolták azzal, hogy amíg a vidék rendesen fizeti a tagdíjakat és kiváltja a működési engedélyeket, addig a budapesti helyi csoportjai az egyesülettel nem törődnek. Hát bizony, igen tisztelt Tagtársak, ebben az állításban az öszszel volt is egy kis igazság. Azonban ez nem a nemakarásnak a következménye volt, hanem annak, hogy nemcsak vidéken nyomászó a gazdasági helyzet, hanem Budapesten is, sőt talán Budapesten még inkább, mint vidéken és így miután itt az életbeléptetés nem történt meg, csak februárban, azok a tagok, akiknek nagyon szűkösek voltak anyagi viszonyai, halasztották kötelezettségeiket addig, amíg lehetett. Most azonban, hogy a működési engedélyre szükség van, már a budapestiek is bejöttek az egyesületbe és a budapesti működési engedélyek kiadása már nagyrészt megtörtént, jelenleg is folyamatban van és remélhető pár hét alatt be is fejeződik. A működési engedélyekkel kapcsolatosan még egyszer elmondjuk a már többször hangzottatott és a helyi csoportokkal már között eljáráásokat. Azt már tudjuk, hogy a belföldiek működési engedélyt, hogy kell kikérni. A külföldiekre vonatkozóan a működési engedélyek kérése a központ által történik. A helyi csoportnak be kell küldeni az illető külföldi honos születési anyakönyvi kivonatát, vagy keresztlevelét. A központ ezután felszereli azzal a benyújtandó kérvényt és az ideiglenes engedélyt a Belügyminisztérium adja meg.

Figyelmeztetjük a külföldi tagokat, hogy ez az engedély csak ideiglenes engedély és arra szolgál, hogy addig, amíg az illető tag a magyar állampolgárságát megszerzi, igazolásul szolgáljon. Kivánatos, hogy ezek a külföldi tagok mielőbb szerezzék meg a visszahonosításhoz szükséges okmányokat, azokat küldjék be a központhoz, ahonnan a belügyminisztériumba kérvénnyel fogják azt beterjeszteni, vagy egyenesen küldjék be a belügyminisztériumba. A késlekedés veszéllyel jár, mert a belügyminiszter meg fogja határozni az időpontot, amíg ezek az idegen külföldiek részére kiállított működési engedélyek érvénylen bírnak és erre az időpontra a tagnak az állampolgárságát feltétlenül meg kell szereznie, mert ellenkező esetben ezek a működési engedélyek hatályukat veszítik és a tag működési engedély nélkül marad.

Mint már azt a január 11-iki központi választmányi ülésünkön is hangoztattuk, betegsegélyző pénztárt óhajt az egyesület felállítani. A betegsegélyző pénztár szervezete olyan lesz, mint az egyesület szervezete. Az egyes helyi csoportoknak külön-külön kell pénztári fiókokat felállítani. Ezeknek a szervezetre vonatkozó részletes utasítását később fogjuk közölni. Egyelőre csak annyit, hogy igen üdvös volna, ha már most a vidéki csoportok az előkészítő munkálatokat megkezdének. Ily irányban a váci helyi csoport az úttörő, amely február 24-én egy nagy, táncos egybekötött hangversenyt rendezett, melynek tiszta jövedelmét a létesítendő betegsegélyző alap javára fordítja. Igen helyes volna, ha példáját a többi helyi csoportok is követnék.

Az ország minden részéből igen sok panasz érkezik hozzánk a gazdasági viszonyok mostohasága miatt és ezzel kapcsolatban több helyen panaszkodnak arról is, hogy a most divatos jazz-bandok mind jobban és jobban kiakarják szorítani a cigányzenét. Tagadhatatlan, hogy igen nehéz gazdasági helyzetben vagyunk. A budapestieknél és a vidékieknél is egyformán nehéz a megélhetés. Ez ne csüggeszen el bennünket, mert a gazdasági viszonyok mostohasága nemcsak a zenészekre vonatkozik, hanem általában az ország minden lakosára és minden egyéb foglalkozású polgárára. Ennek dacára nem szabad tétlenül nézünk a viszonyok folytonos romlását, különösen pedig azért nem, mert fenyeget bennünket ezen kívül még az idegen muzsika térhódítása is. Kedves Tagtársak ezzel kapcsolatban egy olyan tétel lépünk, amely felett már hatalmunk van. Ne féljenek a Tagtársak attól, hogy idegenmuzsika, akár jazz, — akár szalonzenekar hangszereiről hangzik is az fel veszélyezteti a mi ősi magyar zenénket. Evszázadok óta él a magyar nóta Magyarországon

és nem is fog innen eltűnni. Épen úgy, ahogy századokon keresztül a mi vállunkon nyugodott a magyar nóta fejlődése, ezekben a ráknézve veszélyes időkben még inkább így van. Mi vagyunk hívatottak arra, hogy küzdjünk a magyar nóta sértetlenségéért. Ezt a küzdelmet meg is fogjuk vívni, ez a meggyőződésünk, azonban hogy az eredmény bekövetkezzék, annak egy igen fontos előfeltétele van dolgozni kell. A kultúra fejlődésével fejlődtek az igények is. Ma már nem elég a magyar nótát úgy játszani a cigánynak, hogy az a zenekar csak lármázzék, hangzagyvalékot adjon, amelyből kicsendül a primás hegedűjén a dallam. Ma már tiszta fejlett összhangokat vár a közönség a cigánytól, nemcsak ügynevezett suszter bassust. Azért a zenekaroknak fokozott mértékben kell tanulniuk, próbákat tartani, az összhangokat simítani, az összjátékot egyenessé, precízzé tenni.

Ami gyönyörű, szép régi nótáinkat nem szabad mintegy általános, sablonos összhang keverékkel előadni, hanem minden nótát megszíneezni szerkezetének, hangulatának megfelelően. Az egyes szólalmokat külön-külön megállapítani, a többivel összeegyeztetni. Meg fogják látni kedves tagtársak, hogy ha ezt így csinálják, ismét visszatér a vendéglőkbe, kávéházakba, bálókba az ismert vagy bánatában vagy örömeiben mulató magyar úr alakja, aki szívesen hallgatja a valamikor sokszor hallott nótát, amely most felfrissülve, megfiatalodva, jól betanulva és a magyar úr fejlett hallásának és kíváncsalmainak megfelelően csendül fel újra.

A magyar nóta ilyen reformján kívül foglalni kell az újabb darabokkal is. Tessék az új daraboknak a kottáját megszerezni, azokat betanulni és a közönségnek folyton nyújtani valami újat. Az természetes, hogy a közönség nem fog egy kávéházban vagy vendéglőben heteken keresztül minden nap ülni, ha a zenekar programja nem változik és minden este újra azokat a darabokat ismétlik. Természetes, hogy ezt a közönség egy-két nap alatt megunja és másik helyiségre megy, ahol újat hall. Ha azonban kedvenc megszokott cigányjának a hegedűjéből hallja az új és új darabokat, nem fog máshova menni és ezáltal a viszony a zenekar és a közönség között melegebb, barátságosabb.

Hogy elősegítsük ennek a munkának az előbbre haladását, lapunk következő számaihoz partitúrákat fogunk mellékelni. E partitúrák között lesznek újdonságoknak partitúrái és lesznek magyar nóta partitúrák. Reméljük, ezáltal nemcsak a magyar muzsikának, hanem a cigányság ügyét is szolgáljuk.

J. o.

## Hogy lehet gazdaggá tenni az Egyesületet?

Irta: Dr. Farkas László.

A Jegyzők Országos Arvház Egyesületét régen ismerem. Tudom, hogy sok jegyző-árvát nevel díjtalanul. Elmentem tehát a Jegyzők Házába (József körút 41.) levő igazgatóságához, hogy beható információkat kérjek arról, hogyan hozták össze a jegyzők azt a nagy vagyont, amivel ma rendelkeznek. És miképpen lehetne azt a Cigányzenészek Egyesületének utána csinálni?

Az igazgató úr lekötelező szíveséggel tárta fel előttem úgy a vagyoni helyzetet, mint az útát és módot, ahogyan azt a jegyzők összehozták. A cigányzenészek vagyoni és kereseti viszonyai ugyan rosszabbak, mint a községi jegyzőké, de igen tanulságos lesz elolvasni, mit tud létesíteni az összetartás és a kari érdek felismerése és ápolása!

Lássuk először, mije van a Jegyzők Egyesületének?

Van egy székházuk Budapesten, József körút 41. sz. alatt. Tehermentes. Forgalmi értéke 4000 millió korona. Egerben internátus (nevelő intézetük) van, hol 85 jegyző-árvát teljesen ingyen nevelnek és taníttatnak. Ez az egrői székház 3500 millió koronát ér. Ennek fele azonban még nincsen kifizetve. Az egyleti vagyon jövedelméből azonfelül hogy 85 árvát teljesen ingyen nevelnek, még segélyeznek 249 jegyzői gyermekeket tanulmányaik befejezésében és 200 jegyzői özvegynek nyújtanak segílyt, mit ezek a nyugdíjon felül élveznek. Az évi segélyek összege 2000 millió vagyis 2 milliárd K. Tervebe van véve a budapesti székházban főiskolai internátus, hol azok a jegyző-gyermekek fognak ingyen ellátást kapni, kik Budapesten egyetemre vagy más főiskolára járnak. Mihelyt felszabadulnak a budapesti székházban a lakások, szálló szobákat fognak ott berendezni avégből, hogy a Budapestre feljövő vidéki jegyzőknek a székházban otthonuk legyen.

Az a kérdés merült fel ezek hallatára bennem, honnét tudták és mennyi idő alatt a jegyzők ezt az óriási vagyont összehozni? Ezen kérdésemre kapott válaszok a következők voltak: A Jegyzők Egyesülete régi alakulat. Fennáll vagy 40 esztendő. Az első 1—2 évtizedben azonban igen lassan fejlődött. A tulajdonképeni nekilendülés a háború óta van. A vagyongyűjtés is erre az időre esik. A legnagyobb erőssége az Egyesületnek az összetartás, a vezetőségben való hit és bizalom és annak felismerése, hogy az egyesülésben nagy erő rejlik. Idegen forrásból eredő pénz a Jegyzők Egyesületének vagyonában nincsen. Az egész vagyont a saját erejükből hozták össze.

### II.

Lássuk már most, miből hozták össze ezt az óriási vagyont a jegyzők?

Az egyesületnek alapját a tagdíjak vetették meg. Ma is a tagdíjak képezik a legfőbb bevételi forrást. Tagdíjhátralékos egyleti tag nincsen. A második és igen tekintélyes bevételi forrás a Jegyzők Kereske-

**Hangszerkészítők, hangszerkereskedők, zeneműkiadók legeredményesebben a Magyar Cigányzenészek Lapjában hirdetnek.**

delmi Részvénytársasága, illetve ennek jövedelme. Az Országos Árvaház Egyesület mellett ugyanis létesítettek egy kereskedelmi részvénytársaságot, azt bejegyeztették a törvényeséknél. Ennek a részvénytársaságnak az igazgatósága azonos az Árvaház Egyesület igazgatóságával, aminek az a határtalan nagy előnye van, hogy az Árvaház igazgatása nem kerül költségbe, mert a kereskedelmi részvénytársaság jövedelme nemcsak eltartja az igazgatóságot és az összes tisztviselőket, hanem jelentős összegeket szállít be az Árvaház Egyesület pénztárába is. Ezzel megszüntették a jegyzők azt a visszaszállított állapotot, ami sok jótékony intézmény megölő betűje, hogy tudniillik az igazgatás felemészti a jövedelmet és a jótékony célra alig marad valami. Megismertetem ezek után tisztelt olvasóimmal, mi az a Kereskedelmi Részvénytársaság?

Mint a neve is mutatja, kereskedik. Vesz és elad. Üzletkörébe főleg azokat az árukat öleli fel, amelyek a jegyzőknek szükségesegek. Ez a részvénytársaság szerzi be és szállítja a jegyzői irodák összes szükségleteit, úgy mint papír, írószekélyeket, nyomtatványokat, továbbá a községek számára túlzottai felszereléseket, levették felszerelését. Kikeresi a legolcsóbb beszerzési forrásokat, hol elsőkézből kapja az árut és azt tisztos polgári haszon mellett adja tovább. De foglalkozik más cikkeek adás-vételével is. Ha például egy vidéki jegyzőnek bicikli vagy gyerekkocsi kell, megszerzi azt és mint kereskedő a gyárostól vagy nagykereskedőtől több-kevesebb százalékat kap. Az árut aztán forgalmi áron eladja a jegyzőknek annyit, amennyit az az üzletben különben is fizetett volna. A százalék ellenben a kereskedelmi részvénytársaságé marad. Nincsen jegyző Magyarországon, aki máshol venne valamit, mint a saját részvénytársaságánál, feltéve, hogy azt ott megkapja. Máshol csak akkor vásárol, ha ott megkapni azt az árut nem lehet. A kari összetartás oly nagy mértékben ki van fejlődve a jegyzők között, hogy még mások bevásárlásait is, hacsak lehetséges, ide terelik. A mesés eredmény mutatja, hogy valósággal csodákat lehet művelni az összetartás révén.

### III.

Vonjuk le tehát a tanulságot a jegyzők példájából. Lemásolni az esetet nem lehet. Mert mások a cigányzenészek kereseti és életviszonyai, mint jegyzőké. Először is azok jövedelme biztos, másodsor nagyobb, mint általában a cigányzenészeké. Könnyebb volt tehát nekik vagyont összehozni. Harmadsor *nincsen közöttük visszavonás és bizalmatlanság*. A kisebb kereseti lehetőségéből azonban nem következik más, mint szerényebb keretek között kell valóra váltani a Cigányzenész Egylet megjízmosodását. Ha évi kétmilliárd koronát nem is tud egyesületünk jótékony célokra fordítani, azért nem szabad a törekvést abbahagyni. Ha nem is lesz egyesületünknek 4 milliárdos székháza a József körúton, azért igyekezni kell minél jbb anyagi jólétet teremteni. Ha átgondolom, mennyi tere lenne a jótékonykodásnak a cigányzenészek körében! Hány előregedett cigányzenész van, aki öregse miatt nem jár bandába és nélkülöz! Hány apátlan árva várja a segítséget?! És hónót várjanak segélyt, ha nem a cigányzenészek társadalmától! Milyen üdvös lenne a tehetséges gyerekek számára a továbbképzést előmozdítani. Barátságos othont létesíteni, hol — nem: mint most, idegen kávéházban, — hanem

saját, bár szerény hajlékában az Egyesület minden tagja kellemesen érezhetné magát. Milyen üdvös lenne egy alap létesítése, amelyből a saját hibájukon kívül kereset nélkül maradt cigányzenészek segélyt kapnának. És ki tudná felsorolni azt a sok jogos óhaj, amit a cigányzenészek egy jobb jövő, egy kellemesebb élet megvalósítása tekintetében joggal támasztanak?!

Az Egyesület vezetősége a mai szerény keretek között is csodálatos szép eredményeket tud felmutatni. *Hát ha meg lenne a tagokban az a kötelességérzet, amit az Egylettől szemben mindenkinek éreznie kell,* — ha az Egylettől mindenki nemcsak kapni szeretne, hanem annak is megadná a magáét, akkor még sokkal fényesebb eredményeket tudna felmutatni a vezetőség.

Sok baj okát abban látom, hogy a megélhetésért való küzdelemben *nem tart össze a cigányság*. Ha muzsikálásra kínálkozik alkalom és a göré napi 80 ezer korona fizetést ajánl egy embernek, akadnak, akik elvállalják a szerződést a feléért. Jól tudom én és belátom, hogy az a zenész, aki hónapok óta állás nélkül van, megelégszik a kenyérrrel és lemond a kálácsról. Amde ezzel az eljárással árt önmagának és árt az egész cigányzenészi karnak. Ha sikerülne tömöríteni és jobb belátásra bírni az egyesület tagjait és ha sikerülne őket felemelni arra a magaslatra, ahol más szabad pályán működők a jobb megélhetés érdekében kartellbe lépnek, egész más világ járna a cigányzenészekre. Az én gyerekkoromban még ismeretlen fogalom volt a fizetés. 30—40 esztendővel ezelőtt csak a tányérozás volt a jövedelem. Csak bálokban és alkalmi mulatságoknál volt alku. Ma más a helyzet, fizetést adnak a kávékosk és szállodások. Ha szigorú megállapodás létesül, hogy mennyi a legkisebb fizetés, amit el szabad fogadni és ha azt a cigányzenészek szigorúan be tartják, jobb fizetéseket lehet elérni, mint ma vannak. Osztályozni kellene a lokálok. Nagyobb és fényesebb helyiség fizessen többet, kisebb hely kevesebbet.

Ha ezáltal növekednék a jövedelem, több jutna az Egyesületnek is.

### IV.

Az Egyesület jövedelmének szaporítására és az Egylet gazdaggá tételére nézve lenne néhány javaslatom, de ezekről, valamint az agkori biztosításról majd a másik alkalommal. Utóbbiról most csak annyit írok, hogy a népjóléti minisztériumban törvényjavaslaton dolgoznak, amelyet a miniszter az országgyűlésen való benyújtás előtt anketon be fog mutatni az érdekelteknek és az értekezleten elhangzó módosításokat lehetőség szerint figyelembe fogja venni. Ertelekeztem e tárgyban Papp Géza helyettes államtitkár úrral, aki szíves volt és a Cigányzenészek Országos Egyesületét az én jelenlétemben bevezette abba a jegyzékbe, amely az ankétra való meghívandó egyesületek neveit tartalmazza.

---

**Tagjaink csak a hivatalos közvetítők által vállalhatnak állást. Vezetőség,**

## Cigányzene vagy nem cigányzene

Nagyon gyakran halljuk ezt a kérdést feltenni ott, ahol zenére van szükség. Érvek hangzanak el-lene, érvek mellette. Majd a divatot is segítségül hívják a vitalkozók, aztán a közönség szeretetére hivatkoznak és egyéb kifogásokra. Mindenről szó esik, csak arról nem, hogy aki igazi magyar muzsikát akar, aki gyönyörködni kíván azkba a közismerten szép magyar melódiákba, amelyek a magyar népdalok sajátosságai, az csak cigánymuzsikát hallgathat, mert a magyar cigányzenészek ennek az igazi művészei.

Ezeket az igazi magyar ósrégi népdalokat nem az iskolázottság húrjain, hanem az átérés húrjain kell játszani, amit pedig igazi érzéssel, igazi magyar lendülettel csak a magyar cigányzenész tud. Mennyi magyar öröm, vígasság, mennyi magyar bánat és szomorúság van a cigánymuzsikában. Az igazi és jó magyar cigánymuzsika, tüdít, felemel, bánatunkban enyhít és ha szükség van rá, velünk szomorkodik. Ezt érezzük át, akik vitatkoznak, hogy milyen muzsika legyen, cigányzene vagy nem cigányzene. Mert divat jön, divat megy, az ízlés változik, mint a női szeszély. A társadalom felemel és letaszíthat mindenféle zenét, csak egy biztos, hogy a cigányzene mindig a magyar társadalom zenéje volt, lesz és marad. Igazi magyar pedig csak cigányzene mellett mulat és vidám.

Egy gázsó.

## Cigánybál.

A Magyar Cigányzenészek Országos Egyesülete Budapesti Helyicsoportja az idei cigánybálját is a szokásos napon csónka-csütörtökön tartotta meg Kálvária-téri helyiségében.

A bál este 10 órakor kezdődött, mikor is megérkezett a helyicsoport elnöke Füredi Fábián és megadta a jelt a bál kezdetére.

A cigányzenekar rázendített a hagyományos cigánycsárdásra:

Lesz még cigánylakodalom,

mire dr. Farkas László Váci Bözsikével, ifj. Füredi Fábián Kovács Teszikével a budapesti helyicsoport gépiró kisazonnyával és Saáry Akos központi titkár Vadas Jenővel nyitották meg a táncot.

Asszonyok: Saáry Akosné, Német Jánosné, Kovács Jánosné, Berki Mihályné, Berki Istvánné, Beifeld Zsigmondné, Albert Benuisné, Radulec Dánielné, Mészáros Györgyné, Boros Antalné, Oláh Istvánné, Kerekács Gézané, Vadas Német Ferencné, Vadas Jenőné, Berki Jánosné, öz. Oláh Sándorné, Horváth Jancsiné, Kanizsai Csapi Ivánné, Lakatos Ignácné, Csipák Aladárné, Jónás Lajosné, Jónás Mártonné, Radics Jánosné, Bujka Lajosné, Oláh Sándorné, Zsolnay Jánosné, Radics Tamásné, Friedmann Gézané, Onodi Józsefné, Balogh Kálmánné, Farkas Lajosné, Bárdos Ferencné, Németh Dezsőné, Balogh Jánosné, Német Sándorné, Kiss Matild, Kiss Teréz, Oláh Mihályné, öz. Berki Józsefné, Bohut Sándorné, Bodor Rezsőné, Bodor Józsefné, Csámpai Vilmosné, Daniné, öz. Markovics Istvánné, Sárközi Mihályné, Tótfalusiné, Jároka Istvánné, Balogh Ernőné, Bodor Istvánné, Farkas Matild, Rusné, Szini Pistáné, Jároka Mihályné, Jároka Sándorné.

Leányok: Kovács Terike, Kovács Ilona, Kerekács Erzsé, Horváth Juliska, Horváth Bözsi, Vadas Németh Rózi, Berki Betti, Váci Böske, Horváth Mar-

gitka, Kanizsai Danyi Gizi, Jónás Bözsike, Radics Annuska, Radics Kató, Dandi Ilus, Zsoldos Boriska, Bárdos Magda, Loso Ilona és Jároka Rózi.

A szép sikerű mulatság a legényesebb jókedvben a hajnali órákig tartott.

## HIREK.

**Halálozás.** Napról-napra fogyatkozik a cigányzenész társadalom sora. A nagyok, a régiek távoznak, hogy helyet adjanak az új, a fiatal generációnak. A régiek, a híresek közül megint kettő dől ki az élet-sorból.

*Balogh Károly és Bodrics Lajos* cigányprimások kartársunk és barátaink távoztak körünkől. Temetésükön a Magyar Cigányzenészek Országos Egyesülete képviselte magát és Saáry Akos titkár mondott búcsuztatót az egyesület nevében. Nyugodjatok békében!

**Taggyűlés** A budapesti Helyicsoport f. é. márc. hó 10-én taggyűlést tartott, melyen a tagok igen szép számmal megjelentek. A gyűlésen Füredi J. Fábián elnök, Rácz Zsiga központi ügyvezető alelnök, dr. Farkas László és Lili József a csoport főtitkára szözláltak fel. Felszólalásaikat a tagok nagy figyelemmel hallgatták végig.

**A budapesti helyicsoport** ez-uton figyelmezteti tagjait, hogy akinek működési engedélye már kiállított azt mielőbb vegye át a pénztárosnál, mert az ideiglenes engedélyeket meghosszabbítani nem lehet, s a lejáratokkal a tagok csak kellemetlen-ségnek büntetésnek teszik ki magukat.

**Helyicsoportok figyelmébe.** 1927. március 15. és 20-ika között megjelenik a „Cigányzenészek albuma” új kiadásban.

Marko Miklós hírlapíró szerkesztésében, melynek ára aranyozott piros diszkötésben külföldre ajánlottan feladva 23 pengő, Magyarország területére ajánlva bérmentve 20 pengő.

E mában a világ minden részéből sikerült mintegy 400 élő és elhaltprimas képét összegyűjteni 40 banda képpel és 25 különböző rajzzal, melyek eredeti jeleneteket örökítenek meg a cigányzenészekkel kapcsolatban a régi jóvilágból Cinka Pannától kezdve. Valóságos történeti munka a cigányokról.

A kiadásért és szerkesztésért felelős: dr. Járosi Jenő,  
Budapest, VIII., Röck Szilárd-utca 35.

## Eladó

egy alig használt jó karban levő

**MIGNON** gyártmányu írógép

Az eladás ügyében értekezni lehet az egyesület helyiségében Saáry urnál. Ugyanott az ára is megtudható.